

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΑ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1838	Κυριακὴ Α' Νηστειῶν 9 Μαρτίου 2014 ἑσπέρας	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Τί εἶνε Ὁρθοδοξία (Γ')

(μαρτύριο & εὐποία)

Ἡ ἑορτὴ τῆς Ὁρθοδοξίας μᾶς ἔδωσε ἀφορμὴ νὰ σκιαγραφήσουμε τὸν χαρακτήρα της. Μερικὲς πινελλιῆς στὸ πορτραῖτο της ἦταν· ἡ ἱερὰ παράδοσις, τὸ μυστήριον θείας εὐχαριστίας, ἡ ἐν Χριστῷ ἐλευθερία, καὶ ἡ ἀγιότης. Τί ὑπολείπεται τῶρα γιὰ νὰ ὀλοκληρώσουμε;

5. ΜΑΡΤΥΡΙΟ. Μία ἀκόμη πινελλιᾶ, ἀλλ' αὐτὴ εἶνε κόκκινη· εἶνε τὸ **αἷμα!** Ποιὸ αἷμα; Ὅχι τὸ ξένο ἀλλὰ τὸ δικό μας. Ἡ Ἐκκλησία - ἡ Ὁρθοδοξία μας ποτίστηκε καὶ ἔγινε δέντρο μεγάλο μὲ δύο πράγματα· δάκρυ μετανοίας καὶ αἷμα μαρτυρίου. «*Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ μαρτύρων σου ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστέ ὁ Θεός...*» (ἀποστ. Κυρ. ἀγ. Πάτρι)· ἡ Ἐκκλησία, λέει, στολίστηκε μὲ τὰ αἵματα τῶν μαρτύρων σὰν μὲ ἀλουργίδα βασιλική, καὶ λάμπει καὶ ἀστράφτει.

Καὶ ἐρωτῶ· ποιὸς ἄλλος ἀπὸ τοὺς χριστιανούς ἔχυσε τόσο αἷμα γιὰ τὴν πίστι τοῦ Χριστοῦ; οἱ προτεστάντες, οἱ παπικοί, ποιοί; Ξέρετε τί εἶνε ἡ Ὁρθοδοξία; Δὲν ὑποτιμῶ τοὺς κόπους τῶν παπικῶν ἢ τὰ κηρύγματα τῶν προτεσταντῶν. Ἀλλ' ἐὰν ὁ Χριστιανισμὸς εἶνε ἓνα στράτευμα, ἡ Ὁρθοδοξία εἶνε **ἡ ἐμπροσθοφυλακή**. Οἱ ὀρθόδοξοι - δὲν καυχώμεθα, τὸ λέμε ἀντικειμενικά-, ἐδῶ στὴ γωνιᾶ πού σταθήκαμε, στὴν Ἀνατολὴ πού μᾶς ἐφύτευσε ὁ Θεός, εἴμαστε στὴν πρώτη γραμμῇ. Ἐὰν σπάσῃ ἡ Ὁρθοδοξία, δὲν θὰ ὑπάρχῃ Χριστιανισμὸς. Ἐμπρός, στρατιῶτες, σαλπίζετε· προχωρεῖτε προχωρεῖτε! Καὶ πέφτουν καὶ συνεχῶς πέφτουν κορμιά καὶ ματώνει τὸ χῶμα καὶ γέμισε ἡ γῆ **μυριάδες μαρτύρων**. Ποτάμια αἷμα ἔχυσε αὐτὴ ἡ Ὁρθοδοξία. Καὶ ἔτσι ἀποδεικνύεται ἡ γνησιότης.

Θέλετε νὰ καταλάβετε τὸν Χριστιανὸ καὶ τὸν κληρικό; θέλετε νὰ καταλάβετε τοὺς παπᾶδες σας, τοὺς δεσποτάδες σας, τοὺς θεολόγους σας; Παρατηρήστε ποιὸς εἶνε ἔτοιμος γιὰ θυσία, ποιὸς διώκεται. «*Πάντες οἱ θέλον-*

τες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται» (Β' Τιμ. 3,12). Ὅποιος θέλει νὰ κρατήσῃ τὸ Εὐαγγέλιο, θὰ διωχθῇ στὸν κόσμον αὐτόν. Ὁ κληρὸς τοῦ δικαίου, τοῦ τιμίου ἀνδρός, τοῦ εἰλικρινοῦς κήρυκος τοῦ εὐαγγελίου, εἶνε ὁ **διωγμὸς**. Καὶ διώχθηκε πράγματι ἡ κατὰ ἀνατολὰς ἡ Ἐκκλησία. Ἔδωσε **ἀγῶνα**. Ποῦ; Ἐναντίον τῶν αἰρετικῶν, π.χ. τῶν εἰκονομάχων ἐπὶ ἑκατὸ καὶ πλέον ἔτη. Ἐμπροσθοφυλακὴ δὲν εἶπαμε;

Ξέρετε πόσο αἷμα ἔχυσε ἡ Ἐκκλησία μας ν' ἀναχαιτίσῃ - ποιό; τὸ **Ἰσλάμ**. Ἄχ! ζωντανεῦει πάλι τὸ Ἰσλάμ, θηρίο πού κοιμόταν - δὲν πήραμε χαμπάρι. Δὲν θέλω τῶρα νὰ μπῶ στὴν πολιτικὴ, εἶνε ἔξω ἀπὸ τὸ στόχον μου. Ξύπνησε πάλι τὸ Ἰσλάμ μὲ κεφαλὰς πολλές... Τί κῦμα τῆς ἀβύσσου εἶν' αὐτό! Σὰ ν' ἀκούω Ἀποκάλυψι. Εἶδα νὰ βγαίῃ θηρίο ἀπὸ τὴν ἔρημον, τὸ θηρίο τοῦ Μῶαμεθ· καὶ προχώρησε, καὶ ἔφθασε μέχρι ποῦ; μέχρι τῆ Βιέννης. Καὶ ἀπέναντί του στάθηκε - ποιὸς ἐδῶ στὴν Ἀνατολή; ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ, ἡ Ὁρθοδοξία μας.

Σήμερα ἀκοῦμε στὴν Ἐκκλησία «*Αἰώνια ἡ μνήμη*» τῶν πατέρων, ὄλων ἐκείνων πού μᾶς παρέδωσαν τὴν Ὁρθοδοξία κ' ἔφθασε μέχρι τὰ χρόνια μας. Δυὸ ἑκατομμύρια σφάχτηκαν σὰν ἀρνιά ἀπὸ τὸν ἀντίχριστον **Κεμάλ** στὴ Μικρὰ Ἀσία. Κ' ἐμεῖς φρουροῦμε γι' αὐτόν στὴ Θεσσαλονίκη. Ὅταν περνᾶω καὶ τὸ βλέπω, ραγίζει ἡ καρδιά μου νὰ βλέπω Ἕλληνες φαντάρους νὰ φυλᾶνε τὸ μνημεῖον τοῦ θηρίου αὐτοῦ τῆς Ἀποκαλύψεως. Κι ὅταν ἀκούω τὰ λόγια ἐνὸς ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς ὅτι «Ἐγὼ εἶμαι Τοῦρκος», τί νὰ πῶ; Ξέρω ὅτι πάνω ἀπὸ τὰ ἔθνη εἶνε ἡ Ὁρθοδοξία, ἀλλὰ θὰ εἴμαστε ἄδικοι ἂν πέσουμε νὰ προσκυνήσουμε τὸν Τοῦρκο. Ὅχι. Θὰ ἀγαπήσουμε καὶ τὸν δῆμιόν μας, ἀλλὰ δὲν θὰ τὸν κάνουμε ἀφέντη.

Θέλετε νὰ δῆτε τί εἶνε Ὁρθοδοξία; Σ' ἓνα χωριὸ τῶν **Γρεβενῶν** ἓνας εὐκατάστατος ἰεχωβίτης παντρεύτηκε ἓνα σεμνὸ κορίτσι βοσκοῦ

– θυμᾶμαι πού ὁ μητροπολίτης τὴν κάλεσε καὶ τὴν ἐπήνεσε, διότι τί ἔγινε; Τὴν πρώτη βραδία τοῦ γάμου, πῆγε ἐκείνη ν’ ἀνάψη τὸ καντήλι στὸ εἰκονοστάσι τῆς καλύβας· καὶ σηκώνεται αὐτός –τότε φανερώθηκε· σοῦ λέει, τώρα τὴν ἔχω στὸ χέρι–, ἀρπάζει τὶς εἰκόνες καὶ τὶς καίει! Ἄν ἦτανε καμμιά ἀπ’ τὸ Κολωνάκι, θὰ τὸν ἀνεχόταν· αὐτὴ ἡ ἀγράμματη, μόλις τὸ εἶδε αὐτό, τοῦ λέει «Φύγε, διάβολε!...» καὶ τὸν ἔδιωξε πύξ-λάξ. Εὐλογημένη νά ’νε!

Τὸ 1822 ἔφθασε **στή Χίο** ἡ ἀρμάδα, τὰ πλοῖα τῶν Τούρκων. Ἔπιασαν 30.000 γυναικόπαιδα, ὅπως ἱστορεῖ ὁ Γάλλος Πουκεβίλ, τὰ πῆγαν στὴν παραλία, ἔβαλαν χάμω στὴν ἀμμουδιά ἕνα σταυρό, τὸν πάτησαν, καὶ τοὺς λένε· Ὅποιος ἀπὸ σᾶς θὰ πατήσῃ τὸ σταυρό, θὰ ζήσῃ· ὅποιος δὲν τὸν πατήσῃ, δὲν θὰ ζήσῃ· σᾶς δίνω προθεσμία. Δὲν κουνήθηκε οὔτε ἕνας, οὔτε παιδιὸ οὔτε νέος, κανεῖς. Σὰν ἀρνιὰ τοὺς ἔσφαξαν καὶ κοκκίνισε ἡ θάλασσα.

Αὐτὴ εἶνε ἡ πίστις μας καὶ αὐτοὶ οἱ **ἥρωες** πού τὴν κρατᾶνε. «᾽Ω Ὁρθοδοξία, ὦ πατροπαράδοτον σέβας· ἐν σοὶ ἐγεννήθημεν, ἐν σοὶ ζῶμεν, καὶ ἐν σοὶ κοιμηθησόμεθα» (Ἰωσήφ Βρυέννιος).

6. ΕΥΠΟΪΙΑ. Σᾶς ἔδειξα μὲ λίγες λέξεις τί εἶνε Ὁρθοδοξία. Καὶ τώρα ἄς φύγουμε ἀπὸ τὸ ὕψος αὐτὸ καὶ νὰ πέσουμε – ποῦ; Στὴν ἀφεντιά μου καὶ στὴν ἀφεντιά σας, καὶ νὰ κάνουμε ἕνα ἐρώτημα· **Ἐμεῖς εἴμαστε παιδιὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας;** Πολλὰ θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ἐπ’ αὐτοῦ· θὰ θίξω ἕνα μόνο σημεῖο.

Ἐὰν θέλουμε νὰ εἴμαστε δίκαιοι, ὀφείλουμε νὰ ὁμολογήσουμε ὅτι, ἐνῶ ὑπερτεροῦμε σ’ αὐτὰ πού ἐκθέσαμε, σὲ ἕνα σπουδαῖο τομέα ὑστεροῦμε. Μᾶς νικοῦν ἐκεῖ οἱ ἄλλοι, οἱ προτεστάντες καὶ οἱ παπικοί. Ἐνῶ ἔχουμε ἕνα μεγαλεῖο ἀφθαστο, θεωρητικὸ μεγαλεῖο, **ὑστεροῦμε** στὰ ἔργα ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας.

Στὴν Ἀθήνα πέθανε ἕνα φτωχαδάκι. Πῆγαν νὰ κανονίσουν τὰ τῆς κηδεῖας. Τοὺς λένε· –Τόσο γιὰ τὸν παπᾶ, τόσο γιὰ τὸ διᾶκο, τόσο γιὰ τὸν πολυέλεο, τόσο γιὰ τὸ ἕνα, τόσο γιὰ τὸ ἄλλο... –Μὰ δὲν ἔχουμε, τί θὰ γίνῃ; –Ἄ, δὲν ξέρω (ἦταν ἕνας παπᾶς φιλάργυρος). Τὸ μαθαίνει ὁ αἰρετικός (παπικός) καὶ πάει στὸ σπίτι ἀμέσως. –Τί συμβαίνει; λέει. –Δὲν ἔχουμε νὰ τὸν θάψουμε. –Γι’ αὐτὸ στενοχωριέστε; τὸν θάβω ἐγὼ δωρεάν. Τὸν πῆρε, τὸν ἔθαψε, καὶ τὸ βράδυ τοὺς γέμισε τὸ σπίτι ροῦχα καὶ τρόφιμα. Θὰ μοῦ πῆτε, καὶ πρέπει γι’ αὐτὰ ν’ ἀφήσουν τὴν Ὁρθοδοξία; Ὅχι ὄχι· ἀλλὰ μιὰ Ἐκκλησία πού εἶνε μᾶνα πρέπει νὰ κοιτάξῃ τὰ παιδιὰ τῆς καὶ στὸν τομέα τῆς φιλανθρωπίας ὅσο τοῦλάχιστον οἱ αἰρετικοί. Ὑστεροῦμε, ἀδέρφια μου, **στή φιλανθρωπία.**

Θὰ δῆ κανεῖς στὴν Ἑλλάδα ἀπ’ τὸ ἕνα μέρος πολυτέλεια κι ἀπὸ τὸ ἄλλο δυστυχία. Κάπου στὶς ὑπώρειες τῆς Πίνδου θὰ δῆ καὶ κάτι σπιτάκια θαῦμα. Τὰ εἶδα κ’ ἐγὼ καὶ ρώτησα· Αὐτὰ ποιὸς τὰ ἔχτισε; τὸ κράτος ἢ κάποιος ἐφοπλιστής; Τὰ ἔχτισαν, μοῦ εἶπαν, ὄχι Ἑλληνες ἀλλὰ Ἑλβετοὶ· πάστορες (δηλαδὴ «παπᾶδες»), ἔμαθαν ὅτι ἐδῶ ὑποφέρει κόσμος, ὤρισαν σὲ δεκαπέντε καντόνια - διαμερίσματα **νὰ νηστεύουν μία μέρα** ἀπ’ τὸ πρωὶ μέχρι τὸ βράδυ, καὶ μὲ ὅσα θὰ ξῶδευαν γιὰ τὸ φαῖ μάζεψαν ἕνα μεγάλο ποσό, μὲ τὸ ὁποῖο χτίστηκαν τὰ σπιτάκια. Αὐτοὶ εἶνε προτεστάντες, νηστεῖες δὲν ἔχουν· στὸ ζήτημα αὐτὸ ὅμως ἐφήρμοσαν τὴν Ὁρθοδοξία, ἔκαναν αὐτὸ πού εἶπε ὁ Μέγας Βασίλειος· «*Νηστεύσωμεν, ἀδελφοί, ἵνα ἐλεήσωμεν.*»

Γιὰ φανταστῆτε νὰ νηστεύαμε ὅλοι μία μέρα! Τί μπορούσαμε νὰ κάνουμε μὲ ὅσα ξοδεύονται τὶς ἀπόκριες στὰ καρναβάλια! Γι’ αὐτὸ σᾶς λέω ὅτι, ἐνῶ εἴμαστε ὀρθόδοξοι, ὑστεροῦμε στὰ ἔργα ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας καὶ **μᾶς νικοῦν** στὸν τομέα αὐτὸν καὶ οἱ φράγκοι καὶ οἱ προτεστάντες. Γι’ αὐτὸ εἶνε ἀνάγκη νὰ τελειώσω καὶ νὰ σᾶς πῶ τὸ δρᾶμα τῆς Ὁρθοδοξίας.

* * *

Ἡ Ἀποκάλυψις λέει, ἀγαπητοί μου, ὅτι φάνηκε νὰ πετᾶ ἕνα πουλί, ἕνας «*ἀετὸς μέγας*» (Ἀπ. 12,14). Ἀλλὰ ὁ ἀετὸς, ὅπως καὶ κάθε πουλί, γιὰ νὰ πετάξῃ χρειάζεται δύο φτερούγες· μὲ μία δὲν πετάει· ἅμα πληγωθῆ ἀπὸ σκάγια στὴ μία φτερούγα, ὁ ἀετὸς βασανίζεται καὶ χτυπιέται κάτω στὴ γῆ. Καὶ ἡ **Ὁρθοδοξία μας ἔχει δυὸ φτερούγες**, πίστι καὶ ἔργα. Ἡ μιὰ φτερούγα κρατιέται ἀλώβητη· εἶνε ἡ πίστις ἢ ἀμώμητος. Ἡ ἄλλη φτερούγα ὅμως δέχθηκε σκάγια, εἶνε πληγωμένη, κι ὁ ἀετὸς βασανίζεται. Αὐτὴ ἡ φτερούγα εἴμαστε ἐμεῖς, πού ὑστεροῦμε στὰ ἔργα.

Ἐάν, ἀδελφοί μου, δώσουμε στὴν Ἐκκλησία μας καὶ ἔργα καλὰ, τότε ὁ ἀετὸς θὰ γίνῃ «*μεγαλοπτερύγος*» (Ἐ.ἀ. 16ζ, 17,3), θὰ πετάξῃ στὰ ὕψη, καὶ τότε, ὦ τότε!... Πολλὰ θὰ γίνουν· τὰ παιδιὰ καὶ τὰ ἐγγόνια σας πολλὰ θὰ δοῦν. Ἐνα σᾶς λέω καὶ τὸ πιστεύω ἀκραδάντως· ὅταν ἡ Ὁρθοδοξία ἀποκτήσῃ καὶ τὴν ἄλλη φτερούγα, τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῶν καλῶν ἔργων, τότε θὰ μεσουρανήσῃ. Καὶ τότε θὰ δῆτε· δὲν θὰ νικήσῃ οὔτε ὁ πάπας οὔτε οἱ προτεστάντες. Θὰ νικήσῃ ἡ Ὁρθοδοξία, θὰ γίνῃ **ἄστρο φωτεινὸ**. Καὶ τότε θὰ ἔρθουν τὰ παιδιὰ τῆς ἐκ δυσμῶν καὶ ἑώας, ἐξ Ἀμερικῆς καὶ Αὐστραλίας, ἐκ βορρᾶ καὶ νότου, καὶ ὅλα μαζὶ σὰν μιὰ κιθάρα θὰ ψάλλουν «*Ὑμνεῖτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.*»

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**